KIRKINCI YIL KİTABI

Editör:
Mustafa Kara

ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ İLAHİYAT FAKÜLTESİ

ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ İLAHİYAT FAKÜLTESİ
Fethiye Mah. Kırlangıç Sok. No: 2, 16140 Nilüfer/Bursa
Telefon: 224 243 10 66

KIRKINCI YIL KİTABI

Editör:
Mustafa Kara

Editör Yardımcıları:
Serhat Gültaş
Samet Yazar
Yusuf Bilal Kara

Hattatlar:
Mahmut Şahin
Cemali Gündoğdu
Mehmet Arif Vural
Mustafa Mesten

Ebru:
Hicabi Gülgen

Ressamlar:
Nazlı Gündoğdu
Bayhan Ademoğlu

Kapak Hattı: Cemali Gündogdu

Baskı: FURKAN OFSET
www.furkanofset.com.tr

İÇİNDEKİLER

Mukaddime 7
Abdurrahman Çetin (Dekan)
Önsöz 9
Mustafa Kara
Tevhîd-i Bârî 10
Mikail Bayram

ÜÇLER 11
Kurucu Müdür Halis Ayhan'ın Hatıralarından Bir Demet 13
Halis Ayhan
Bursa Yüksek İslam Enstitüsü ve Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde 40 Yıl 21
Süleyman Uludağ
Hatıralar Arasında Gezinmek 33
Hüseyin Algül
Sevgili Öğretmenim 40

YEDİLER 43
Asistannâme 45
Abdurrahman Çetin
Kırkıncı Yıl Dolayısıyla... 48
Yunus Vehbi Yavuz
Terbiye Etmek 55
Osman Çetin
"Sıfır" Çıkış Noktasından Bugünlere 59
Mustafa Öcal
"Öğretim Görevlisi Yerine Görevlendirilmiş Öğretim Görevlisi" 70
Hayati Hökelekli
Dönüp Baktım Maziye 73
Akif Köten
Ulucami'nin Kapısında Başlayan Bursa Serencamım 76
Mahmut Kanık

KIRKLAR 79
Mezopotamya 81
Erdal Çakır
Babam Taner Şenay: "Oğlum, Hayat Anlamak ve Anlatabilmekten İbarettir!" 84
Bülent Şenay
Baba Öztürk'ten Oğul Öztürk'e... Ortak Bir Hatıra 91
M. Şevket Öztürk
Kendisini İlme ve İrfana Adamış Hocamız: Prof.Dr. Selman Başaran 93
Ahmet Yıldırım
Dinler Tarihi'nin Güleryüzü "Günay Bey"i Hatırlamak 95
Süleyman Sayar
Vuslat Gecesi ve Başörtüsü Konusunda Bir Açıklama Yapma Zarureti 107
İzzet Er
Bursa Dünyaya 40 Yıldır İlahiyatçı Yetiştiriyor 109
Murat Yurtsever
Nijer'den Bursa'ya: Bir Sevdadır İlim 112
İbrahim Bachir Abdoulaye
Yâdımdakiler 115
Süleyman Sayar
Hocam Prof. Dr. Hüseyin Aydın 123
Yaşar Aydınlı
Kısa Bir Günün Hoş Tesadüfleri 129
İsmail Kara
"Gel!" Emrine Muhatap Olmak 133
Bilal Kemikli
Akademik Hayatta Geçen Otuz Yıldan Anlamlı Kesitler 138
Abdurrahman Kurt
Bir Makalenin Serencamı ya da Keramet Kara Timurtaşpaşa'da mı, Yoksa Kara Mustafapaşa'da mı?* 147
Adem Apak
Tüllenen Zaman 151
Erdal Çakır
Kırkıncı Yıl Hatıraları 155
Mehmet Yalar

Fakültede Medrese Geleneğini Sürdüren Bir Hoca: Yunus Vehbi Yavuz 159
Recep Cici
Ulu Şehrin Gölgesinden Mektep Hatıraları 161
Zafer Erginli
Fütühat 165
Abdurrezzak Tek
Gürültü de Bir Nimetmiş 169
M. Salih Kumaş
Hayatın Provası Olarak Hazret-i Bursa 173
Fatih M. Şeker
Geçmiş Zaman Olur Ki Hayali Cihan Değer 183
Bedriye Reis
Yunus Vehbi Yavuz Hocama Vefa 187
Enbiya Yıldırım
Fakülte Yılları 189
M. Fatih Birgül
Geriye Kalan: "Bir Hatıra Zevki Var Kederde" 195
Mustafa Baki Efe
Oğlumun Adı 197
Eren Gündüz
Prof. Dr. Ahmet Bulut İle Son Görüşme 199
M. Zinnur Kanık
Bir Anma Programı 201
Ahmet Selim Demiryürek
O Ne Gayret, Ne Azim ve Ne Hummalı Bir Çalışma Ortamı!. 202
Bayram Akdoğan
Uludağ İlahiyata Dair 205
Elif (Öğünür) Dindar
Üsküp'ten Bursa'ya 212
Bejza Shasivari
Mezuniyete Düşen Gölge 213
Fatma Altuntaş
Bursa'nın Gülleri 215
Gönül Gülşen Türk
Kebuter 221
Betül Tarakçı
Gözlerimi Yumup Bakıverdim Geçen Yıllara 222
Hayri Bostan
Bir Hatıra 233
İbrahim Sırmalı
Vefa 235
İlknur Hacıosmanoğlu
Eğitim ve İlahiyat Arası Geçen Yıllar 237
Kerim Aydın
Santral Garaj 238
M. Mücahit Asutay
Kaf Dağından Gelen Adam 241
Ömer Faruk Ergezen
Müslüman Müslümanın Kardeşidir Hadisi Üzerine Yaşamayı İhmal Edişimize Bir Misaldir: Ramazan Evlice 245
Seyhan Arslan
Bâki Kalan Kubbede Hoş Bir Sadâ İmiş... 248
Şükran Çevik Demir
Uzak Diyarlardan Gönlümün Şehrine... 251
Yasemin Köle
İlahiyat Fakültesi'nde İşim Ne? 253
Zeynep İrem Çeven
Bir Öğretmen Sevdim 255
İsmail Özgören
Hatıra 257
Samed Yazar
Muhtefi Dostlar 259
Usame Bozkurt
Bursa Şehirinde Bir İrfan Bahçesi: İlahiyat Fakültesi 265
Alaattin Dikmen
Mürşidim Efendim 271
Mustafa Kara
Hizmette Üç Makam: Din Görevliliği, Öğretmenlik ve Akademisyenlik 275
İsmail Sağlam
Son Sayfalar Son Hatıralar 278
Abdurrahman Çetin
Fuzûlî'nin Na'tına Terbî 281
Mikail Bayram
DEKANLARIMIZ 285
U. Ü. İLÂHİYAT FAKÜLTESİ AKADEMİK PERSONEL LİSTESİ 285

Hizmette Üç Makam: Din Görevliliği, Öğretmenlik ve Akademisyenlik

İsmail Sağlam

Hayatımda unutamadığım ve özlemle yâd ettiğim anlardan birisi, Bursa imam hatip lisesinde sosyo-kültürel faaliyetler etrafında şekillenen, kardeşlik ve dostlukla sonuçlanan zaman dilimidir. Bu atmosfer içerisinde 1984 yılı üniversite sınavına gireceğimiz gün arkadaşlarla beraber sabah namazından sonra birbirimize dualar edip başarılar dileyerek sınav yolunu tuttuğumuz an bütün tazeliği ile zihnimde duruyor. Üniversite sınavında kazanılacak fakülte, hizmet alanını seçme anlamına geliyordu. İnsanlarla haşır-neşir olmak, ilahi mesajı konu edinmek, bu alanda görev icra etmek, bana o an çok sevimli geldi ve bu mealde dualar gönlümden geçti, dilimden döküldü. Sanki ilahiyat fakültesi yolculuğu bu duayla başlamış oldu.

1984-1985 eğitim-öğretim yılında Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ile başlayan irtibatımız hala devam ediyor. Beş yıl boyunca arkadaşlarla kendimizi yetiştirmek için projeler geliştirmeye çalışıyor, yüksek lisans ve doktoralarını yapmakta olan veya yeni bitirmiş olan hocalarımızla, sınıflarda, hızımızı alamadıysak çay sohbetlerinde hararetli bilimsel tartışmalar yapıyorduk. Okumak, tartışmak, düşünmek... Bu kavramlar etrafında geçen öğrencilik yılları...

Din Görevliliği

Hayatımda unutamadığım tatlı hatıralardan ikincisi ise, din görevliliği esnasında cemaatimle olan birlikteliğimdir. Teknik bir fakülteden mezun olup elde ettiği teorik bilgileri fabrikada hayata geçirip üretime dönüştürmek isteyen genç bir mühendis heyecanıyla, öğrencilikte okuduğumuz, tartıştığımız, öğrendiğimiz konuları, İslam'ın doğuş ve yayılış sürecini modellemeye çalışarak cemaatle paylaşmak tarifi imkânsız bir duygu... Her yaştan insanla Kur'an'ı hecelemeye, bir an durup hecelenen Kur'an'ı anlamaya gayret etmek... Kur'an etrafında dantel gibi oluşan, gelişen dostluğu yaşamak unutulması mümkün olmayan şeyler.

Öğretmenlik

Yaklaşık 3,5 yıl süren din görevliliği hizmetinden sonra çeşitli nedenlerle öğretmenliğe başlamak nasip oldu. Bir ilköğretim okulunda Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni olmak... Konu yine din, ama bu sefer mekan cami değil, okul... Yaşları yaklaşık 10-15 arası olan, sınıfları doldurmuş 30-40 kişinin karşısında Allah'tan, peygamberden, ibadetten, ahlakî davranıştan, iyilikten, güzellikten bahsetmekle görevlendirilmiş bir insan olmak anlamına geliyor, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni olmak. Çocuk safiyetiyle ışıl ışıl gözlerle sizi takip eden ve "öğretmenim Allah her şeyden büyük ve her şeyi O yarattı değil mi?" diyen 10 yaşındaki çocuklarların sorularını cevaplamak... 14-15 yaşlarındaki çocukların "öğretmenim okuldayken namaz kılamıyoruz, biz günaha giriyor muyuz?" sorularına muhatap olmak... Öğretmenler gününde kucak dolusu çiçeklerle öğretmenler odasına girmek, Din Kültürü ve

İlk günden hatıra...

Ahlak Bilgisi öğretmenliğinin bir cilvesi olarak tezahür ediyor. Öğretmen-öğrenci arasında meydana gelen saygı ve sevgi bağının yıllar boyunca kaybolmadığını görmek, farklı bir neşe kaynağı olarak gönül dünyanızda kendini hissettiriyor. Birkaç yıl süren öğretmenlik hizmetinden sonra dönüp arkaya bakınca bu tür hatıralar insanın zihninde canlanıyor.

Akademisyenlik

1996 yılından buyana akademik çalışmalarla geçirmiş olduğum zaman dilimine dönüp baktığımda, "din görevliliği" ve "öğretmenlikte" olduğu gibi sosyal, aktif ve hoşça geçen bir hayat tarzı, yerini çalışma odasında kitaplarla haşır-neşir olmaya, araştırmaya ve yazmaya bırakıyor. Önceki hizmet dönemlerinde elde edilen dostluklar ve arkadaşlıklar, bu dönemde akademik çalışma listesindeki birkaç kitap ve makaleye yerini bırakmış durumda... Ara sıra gerçekleştirdiğimiz konferanslar, kitleyle buluşup akademik çalışmalardan farklı bir havayı teneffüs etmeye imkân tanımakta ve elde edilen bilginin bir işe yaradığını görme hazzını tattırtmaktadır. Tabii süreç devam ediyor, ileride neler görürüz şimdilik bizim için malum değil...

Yukarıda kısaca temas edilen üç hizmet alanında yaşanan tecrübelerden hareketle bazı değerlendirmeler yaparak geleceğe dönük temennilerimi dile getirmek istiyorum.

Her şeyden önce belirtmek isterim ki, bu dünyanın

bin bir türlü uğraşı alanı içerisinden din hizmetiyle nasiplenmek, Allah'ın insana bahşetmiş olduğu ayrıcalıklı bir ikramıdır. Bu ikramı yerinde değerlendirmek veya ziyan etmek ise, kişinin zihin ve gönül dünyasının neyle meşgul olduğuyla, gayretinin hangi istikamete yol aldığıyla ortaya çıkacak bir durumdur. Bir insanın değeri, kıymeti; neyi düşündüğü, neyi hissettiği ve neyi gerçekleştirmek istediğiyle doğru orantılıdır. Öyle ise insanın nerede hangi makamda bulunduğundan daha çok, ne yaptığı ve ne ürettiği önem kazanmaktadır.

Bireyin kendini tanıması ve eksiklerini tespit edip gidermeye çalışması, tutarlı kişilik inşası açısından önemlidir. Bu "kendini tanıyan Rabbini tanır" düsturunun bir gereğidir. "Kendini tanıma ve tutarlı kişilik" her uğraşı alanında önemli olsa da, din hizmeti alanında büyük bir değere sahiptir. Yakın akrabalarla, mesai arkadaşlarıyla, diğer insanlarla ve Allah ile barışık olmak, kişinin kendisiyle barışık olmasından geçmektedir. Bunun yolu da "kendini tanıma ve tutarlı kişilik"tir. Sanırım bahsi geçen konuda kendimizi ölçmek için elimizdeki en özlü ve hassas ölçek şu sorulara vereceğimiz cevaptır: Şu an dünyevî kaygılardan uzak, Allah için beni kaç kişi seviyor? Ben, dünyevî kaygılardan uzak bir şekilde Allah için kaç kişiyi seviyorum?

Elde edilen bilgi, unvan, makam, yetki bir bina inşa etmek ise, "kendini tanıma ve tutarlı kişilik" bu bina için zemin etüdü yapılmış, fay hattında bulunmayan ve inşaat için elverişli arsa hükmündedir. Din hizmetinde görev yapan her makamdaki kişiye elzem olan, öncelikle bu arsaya sahip olmaktır.

Türkiye'de ilahiyat alanında üretilen bilgi, hem memleketimiz, hem İslam ülkeleri, hem de diğer milletler açısından belli bir orijinalliğe sahiptir. Öncelikle bu bilginin kendi içimizde özümsenmesi, netleştirilmesi, berraklaştırılması ve sistemleştirilmesi gerekmektedir. Üretilen bu bilgi, değerlerin altüst olduğu dünyamızda değerlerin yerli yerine oturmasına zemin hazırlayabilir. Özellikle Türkiye aydınının ilahiyat alanında üretilen bilgiden haberdar olmasını ve medeniyet perspektifinden bakarak bu alanın işlevini kavramasını temin etmek, ortaya konacak bilginin niteliği ve niceliğiyle doğrudan alakalıdır. Anadolu coğrafyasının üzerine oturduğu tarihi ve kültürel mirasın canlanması, kaybolan değerlerin her yönüyle su yüzüne çıkarılması ve dünyayla paylaşılması; Türkiye aydınının, ilahiyat alanında sahip olduğumuz değer, düşünce ve kültürel mirasla barışık olmasıyla yakından alakalıdır. Bu barışıklılığa, ilahiyat fakülteleri ürettikleri bilgilerle katkı sağlayabilirler. Nitekim günümüz dünyasında üniversiteler her alanda yetiştirdikleri öğrencilere "etik değerler"i konu alan dersler okutmayı tartışmaktadır. Ancak Ümmü Mektûm hadisesini hatırlayarak, üretilecek bilginin hedefini aydınlarla ve öğrenciyle sınırlamamak yerinde olacaktır.

Selam olsun din hizmetine gönül verenlere, selam olsun bilgiye, hikmete, marifete ulaşmaya ve ulaştırmaya gayret edenlere, selam olsun bu uğurda ömür dolduranlara...

Not: *Bu yazı 16.03.2010 tarihinde, Saat: 22:51'de, daha önce basılması düşünülen ama basılamayan 35. yıl kitabı için yazılmıştı, hiçbir değişiklik yapılmadan 40. yıl kitabı için verildi.*